

РЕШЕНИЕ

№ 774

гр. Благоевград, 21.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Кристина Евг. Панкова

при участието на секретаря Латинка Г. Насина
като разгледа докладваното от Кристина Евг. Панкова Административно наказателно дело
№ 20231210201416 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на К. Т. С., с ЕГН *****, с адрес гр.Б*****, ул.“О*****” против Наказателно постановление № 7852а-2/19.04.2022 г. на Началника на 02 РУ Благоевград, с което на основание чл. 218 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОБВВПИ) му е наложено административно наказание глоба в размер на 500,00 (петстотин) лева за нарушение по чл. 87, ал. 1 ЗОБВВПИ.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление, като издадено при съществени процесуални нарушения. Прави се искане за отмяна на атакуваното наказателно постановление, алтернативно се застъпва становище за приложение на чл.28 от ЗАНН.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и с адв.Д., който поддържа жалбата, по същество изразява становище за отмяна на наказателното постановление, като незаконосъобразно, навежда доводи за допуснати процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Алтернативно моли за приложение на чл.28 от ЗАНН. Претендира разноски.

Административнонаказващия орган и Районна прокуратура Благоевград, редовно призовани, не изпращат представител и не изразяват становище по същество.

Съдът, като прецени доводите, наведени в жалбата и атакуваното наказателно постановление, намира за установено следното:

Жалбоподателят С. притежавал разрешително за оръжие РС900В от 2017г., валидно до 19.02.2022г. На 07.02.2022г. същия посетил сградата на 02 РУ Полиция, за да подаде заявление за продължаване срока на разрешителното.

При обработване на документите било установено, че жалбоподателят не е подал необходимите документи за продължаване на срока на разрешително за носене на оръжие в определения срок, а такива са подадени след изтичане на едномесечния срок.. За констатираното нарушение св. П. в присъствието на св. Д. съставил против жалбоподателя С. АУАН № 103451 за това, че на 07.02.22г около 09:00 часа в гр.Благоевград, в сградата на 02 РУ Благоевград ,е установено, че горепосоченото лице подава документите за продължаване срока на чиящото му се оръжие пистолет АР кал.765 с номер ВU0383 след изтичането на едномесечния срок преди изтичането на срока на РС900В ОТ 2017.03 48147 валидно до 19.02.22г., като констатираното било квалифицирано като нарушение на чл. 87, ал. 1 ЗОБВВПИ.

Акта бил предявен и връчен на С., който го подписал с посочване, че е имал обективни причини за закъснението.

Въз основа на този акт на 19.04.2022г. Началника на 02 РУ Благоевград, издал атакуваното НП № 7852а-2/19.04.2022 г., с което на основание чл. 218 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОБВВПИ) на С. е наложено административно наказание глоба в размер на 500,00 (петстотин) лева за нарушение по чл. 87, ал. 1 ЗОБВВПИ. Наказателното постановление е връчено лично на жалбоподателя на 05.09.2023г.

В хода на съдебното производство са разпитани полицейските служители, извършили проверка. От показанията на същите се установява, предмета на проверката, повода за същата и установеното от проверяващите. Представено по делото е досието на жалбоподателя, относно притежаваното оръжие, в което се съдържат доказателства, относно вида на оръжието, срока на разрешителното и необходимите документи.

От страна на жалбоподателят са представени доказателства, относно здравословното състояние на съпругата му в процесния период, в подкрепа на причините, поради които не е подал заявление.

Изложените фактически констатации съдът прави въз основа на събраните по делото доказателства, а именно показанията на свидетелите П. и Д., които възпроизвеждат и поддържат изложената фактическа обстановка в акта. Посоченото от тези свидетели се подкрепя и от приложените по делото писмени доказателства. Съдът дава вяра на тези свидетели и кредитира установените от тях факти, доколкото техните показания са еднопосочни, логични и взаимно допълващи се.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена въз основа на показанията на разпитаните по делото свидетели и приетите писмени доказателства, които са безпротИ.речиви, относно подлежащите на доказване факти и установяват по несъмнен начин възприетата фактическа обстановка, като последователна и логична.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата срещу наказателното постановление е подадена в установения в чл. 59, ал. 2 от ЗАНН 14-дневен срок, от надлежна страна, срещу акт, който подлежи на обжалване, поради което се явява процесуално допустима, разгледана по същество е основателна:

Същественото при производството от административно - наказателен характер е да се установи спазена ли е процедурата по съставяне на акта за установяване на извършеното административно нарушение, съставеният акт съдържат ли императивно определените в закона реквизити, актът предявен ли е на нарушителя и правилно и законосъобразно ли е оформено предявяването; компетентността на актосъставителя; има ли извършено деяние, което да представлява административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, дали това деяние е извършено от лицето, посочено в акта като нарушител, и дали е извършено

виновно (умишлено или непредпазлив.); наказателното постановление, издадено ли е при спазване на императивните разпоредби за съдържание, реквизити и срокове. Процесуални предпоставки, за които съдът следи служебно и когато се установи, че в хода на административно - наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, наказателното постановление следва да бъде отменено изцяло, като незаконосъобразно, като в тези случаи, съдът не разглежда спора по същество.

В процесния случай съдът приема, че и акта и НП са издадени от компетентни орган и в сроковете по чл.34 от ЗАНН.

Съдът констатира обаче съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаване на обжалваното наказателно постановление. АУАН и НП са издадени в нарушение на чл. 42, т. 3, предл. първо, съответно и чл. 57, ал. 1, т. 5, предл. второ ЗАНН, като в тях не е посочена датата на извършване на нарушението. Както в АУАН, така и в издаденото въз основа на него наказателно постановление са посочени датата на изтичане на разрешителното за съхранение и носене на оръжие (19.02.2022 г.) и датата на установяване на нарушението -07.02.2022 г.Нито от актосъставителя, нито от АНО обаче е посочена датата на извършване на нарушението (т.е. от кога започва бездействието), Нарушението се изразява в неосъществяване на дължимо поведение в определен от закона срок. Съгласно чл. 87, ал. 1 ЗОБВВПИ в едномесечен срок преди изтичането на срока по чл. 84, ал. 2 лицето, получило разрешение за съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях или разрешение по чл. 81а, подава писмено или по електронен път заявление по образец за подновяване на разрешението до директора на ГДНП на МВР или до съответния началник на РУ на МВР, придружено от посочените документи. В акта и в наказателното постановление е следвало да се посочи точната дата, от която се счита че е пропуснат едномесечния срок преди изтичането на срока по чл. 84, ал. 2. Считано от тази дата нататък лицето осъществява изпълнителното деяние под формата на бездействие, като не осъществява дължимо поведение. Непосочването на конкретната дата, от която е налице осъществено бездействие, съставлява пропуск, с който е нарушено правото на привлеченото лице да узнае за обвинението срещу него и съответно да осъществи правото си на защита в административно наказателното производство. Датата на евентуалното нарушение, за което компетентният орган е искал да ангажира отговорността на жалбоподателя, в настоящия случай е периодът, в който лицето е бездействало и този период трябва да е посочен в АУАН и НП, за да е изпълнено изискването за пълно описание на нарушението. Посочването на датата на нарушението е основен признак от състава на същото и е абсолютно необходим задължителен реквизит на АУАН и НП. Липсата на дата на извършване на нарушението поставя нарушителя пред невъзможността за правилна организация на защитата му. Времето на извършване на административното нарушение е определящо и за приложимия материален и процесуален закон, съгласно чл. 3 ЗАНН. Непосочването на дата на извършване на нарушението е съществено процесуално нарушение, което води до незаконосъобразност на съставения АУАН и издаденото НП и е самостоятелно основание за отмяната на последното.

На следващо място, съдът констатира, че жалбоподателя е санкциониран на

основание чл.218 от ЗОБВВПИ, каквато разпоредба не съществува в приложения нормативен акт, което в случая се явява нарушение на чл.57, т.7 от ЗАНН, касаещо изпълнение от наказващия орган на задължението си да посочи конкретната санкционна административнонаказателна разпоредба, на която основава наложеното административно наказание, в изпълнение изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 7 от ЗАНН, с оглед възможността на посоченото като нарушител лице да организира защитата си, както и на възможността за упражняване на съдебен контрол от съда върху правилното приложение на материалния закон от административнонаказващия орган в хода на настоящето производство. В тази насока следва да се посочи, че в случая съдът не може да упражни и правото си да преквалифицира деянието, предвид констатираните по-горе пороци от една страна, а от друг с оглед на обстоятелството, че приложената санкционна норма не съществува, не може да се извърши преценка дали при евентуално преквалифициране може да се спази принципа за приложение на закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение без съществено изменение на обстоятелствата по нарушението.

Наред с констатираните процесуални нарушения следва да се посочи, че наказателното постановление е издадено и в нарушение на материалния закон. Съгласно приложената материална норма на чл.87, ал.1 ЗОБВВПИ в едномесечен срок преди изтичането на срока по чл. 84, ал. 2 лицето, получило разрешение за съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях или разрешение по чл. 81а, подава заявление по образец за подновяване на разрешението до директора на ГДНП на МВР или до съответния началник на РУ на МВР, придружено от документите по чл. 79, 80, чл. 81, ал. 1, т. 2 и 4 и ал. 2 - 4 или чл. 81а, и удостоверение за годност за употреба на огнестрелното оръжие. Разпоредбата на урежда процедурата по подновяване на разрешението за носене на оръжие и урежда единствено възможността собственика на огнестрелно оръжие да поднови издаденото вече разрешително, а не създава задължение за него, т.е. ако един собственик на оръжие реши да подновява своето разрешение, то следва да се съобрази с посочената разпоредба . Цитираната норма не въвежда задължение за определена категория лица, а представлява правна възможност, от която лицата могат да се възползват и при несъобразяване с нея, лицето не осъществява състав на административно нарушение, а остава без валидно разрешение за носене на оръжие. Ако лицето след изтичане на срока за издаване на разрешително за съхранение и/или носене и употреба на огнестрелно оръжие все още използва оръжието, то осъществява състава на друго нарушение, но не на такова по чл.87, ал.1 от ЗОБВВПИ. Или, в случая ако беше установено, че същия държи оръжието след изтичане на срока, който в случая не е изтекъл към датата на проверката, бездействието на жалбоподателя може и да осъществява признаците на административно нарушение, но не и описаното в АУАН и НП (в тази насока решение № 373 от 12.03.2014 г. на Административен съд Благоевград по кнахд № 27/2014 г.).

Всичко изложено обуславя отмяна на атакуваното наказателно постановление, като незаконосъобразно.

Предвид изложеното и след като прие, че с атакуваното НП незаконосъобразно е

ангажирана отговорността на жалбоподателя, съдът намира, че произнасяне по възраженията за приложение на чл.28 от ЗАНН е безпредметно.

При този изход на делото право на разноски възниква за жалбоподателя, който претендира такива в размер на 100 лв., представляващи заплатен адвокатски хонорар.

При преценка на претендираното възнаграждение съотнесено към фактическа и правна сложност на делото, като в съдебното производство са проведени две открити съдебни заседания, съдът намира, че същото е съобразено и в полза на жалбоподателя следва да бъде присъдени разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 100 лв.

Съгласно § 1, т. 6 от ДР на АПК разноските следва да бъдат възложени в тежест на ОД МВР Благоевград, която е юридическото лице, съгласно чл. 2, ал. 3 от ЗАвтПр, в чиято структура е включен административният орган – издател на оспореното наказателно постановление.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал.2 от ЗАНН, Благоевградският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразно Наказателно постановление № 7852а-2/19.04.2022 г. на Началника на 02 РУ Благоевград, с което на основание чл. 218 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОБВВПИ) на К. Т. С., с ЕГН *****, с адрес гр.Б*****, ул.“О***** е наложено административно наказание глоба в размер на 500,00 (петстотин) лева за нарушение по чл. 87, ал. 1 ЗОБВВПИ.

ОСЪЖДА ОД МВР БЛАГОЕВГРАД да заплати на К. Т. С., с ЕГН *****, с адрес гр.Б*****, ул.“О***** сторени от жалбоподателя разноски за адвокат в размер на 100 лв./сто лева/лева.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд Благоевград в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____